

Мойто село.

Скромна хижа, дѣто съ грижа
Отъ дѣтинство менъ,
Майка мила е хранила,
Ежтъ ми е безцѣнъ.

И обора при стобора
Колко ми е драгъ;
Отъ чешмата подъ върбата
Пазя споменъ благъ.

И школото сръдъ селото
Помня, друже милъ,
Дѣ съ учене даскалъ мене
Умѣтъ просвѣтилъ.

На мегданя, до гераня
Спомнямъ си съ тѣга
Какъ честито бѣ извито
Хоро на джга! . . .

И туи все че съмъ далече—
Въвъ незнаенъ край,
Менъ въ душата обичъ свята
Силно блика — знай! . . .